

การศึกษาเรื่อง "ทัศนคติของผู้กระทำผิดทางเพศต่อการเข้าโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศ : กรณีเรือนจำกลางนครปฐม" มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติของผู้ต้องขังคดีความผิดทางเพศและเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ต่อโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศซึ่งมีผลต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตนเองทั้งก่อนและหลังเข้าโปรแกรมฯ และเพื่อแสวงหาแนวทางในการพัฒนาโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยประยุกต์ (Survey Research) ศึกษาเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์แบบเชิงลึก (In-depth Interview) เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล ซึ่งกลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาเป็นผู้ต้องขังที่กระทำความผิดในคดีข่มขืนกระทำชำเรา คดีรุมโทรม และคดีพรากผู้เยาว์ ซึ่งคดีถึงที่สุดแล้วและถูกศาลพิพากษาให้จำคุกและเข้าโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศทั้ง 2 รุ่น ณ เรือนจำกลางนครปฐม โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูล จำนวน 50 คน และทำการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ต้องขังจำนวน 5 คน รวมถึงการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบโปรแกรมฯ จำนวน 5 คนและญาติผู้ต้องขังที่พ้นโทษแล้วซึ่งได้ผ่านการเข้าโปรแกรมฯ จำนวน 1 คน ผู้ศึกษาได้วิเคราะห์ข้อมูลแบบอุปนัยในลักษณะของการตีความ โดยสร้างข้อสรุปจากข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ (Informal Interview) เพื่อนำข้อมูลมาสรุป ซึ่งจะช่วยให้ทราบถึงโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศกับการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้กระทำผิดทางเพศ นอกจากนี้จะได้นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC เพื่อวิเคราะห์แบบสอบถาม โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าร้อยละ โดยเสนอผลการศึกษาในรูปแบบของตารางประกอบคำบรรยายและการวิเคราะห์

ผลการศึกษาสรุปได้ว่า ผู้ต้องขังกลุ่มตัวอย่าง ขณะกระทำความผิด มีอายุระหว่าง 21-30 ปี มีสถานภาพโสด กระทำความผิดฐานพรากผู้เยาว์ มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา และส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้าง สำหรับการเข้าร่วมโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศ ผู้ต้องขัง เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบโปรแกรมฯ ได้ให้ทัศนะว่า โปรแกรมฯ ได้จัดกิจกรรมให้มีความเหมาะสมกับผู้ต้องขังทางเพศโดยมีการสอดแทรกข้อคิดผ่านกิจกรรมทุกกิจกรรม เพื่อให้ผู้ต้องขังตระหนักและสามารถวิเคราะห์พฤติกรรมของตนเองได้ ทำให้ผู้ต้องขังมีจิตสำนึกต่อการกระทำผิดของตน โดยจะมีการประเมินผลจากนักจิตวิทยาภายหลังจบโปรแกรมฯ นอกจากนี้ผู้ต้องขังยังยอมรับว่าโปรแกรมฯ สามารถช่วยแก้ไขฟื้นฟูการกระทำผิดทางเพศได้ ซึ่งทำให้เกิดความอดทนและมีระเบียบวินัยและใจเย็นมากขึ้น สำหรับกิจกรรมที่เห็นว่าเป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์ต่อการ

สำนึกผิดมากที่สุดคือ การเปิดโอกาสให้เหยื่อทางเพศเข้ามาพูดและสอน ช่วยให้สำนึกถึงความผิดที่ได้กระทำลงไป ส่งผลให้สภาพจิตใจเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น กล่าวคือ มีความรู้สึกสงสารและเห็นใจเหยื่อมากขึ้น รู้สึกละอายใจต่อสิ่งที่กระทำผิดต่อเหยื่อ และเจ้าหน้าที่ที่จัดโปรแกรมฯ ยังให้คำปรึกษาที่ดี ทำให้มีจุดมุ่งหมายในชีวิต นอกจากนี้ญาติผู้ต้องขังยังมีความเห็นว่าภายหลังเข้าร่วมโปรแกรมฯ ผู้ต้องขังมีทัศนคติที่เปลี่ยนไปมากอย่างเห็นได้ชัด คือมีความรับผิดชอบและมีระเบียบวินัยมากขึ้น ช่วยเหลือการทำงานของครอบครัว กลับมาศึกษาต่อและมีการวางแผนในชีวิต สำหรับปัญหาอุปสรรคในการจัดโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดทางเพศนั้น ผู้ต้องขังมีความเห็นว่าสถานที่ ระยะเวลา กิจกรรม อุปกรณ์และเจ้าหน้าที่ที่มีความเหมาะสมดีแล้ว

ข้อเสนอแนะจากการศึกษา ผู้ศึกษามีความเห็นว่า กลุ่มผู้ต้องขังอยู่ในช่วงวัยทำงาน และการศึกษาต่ำ เรือนจำกลางนครปฐมจึงควรเพิ่มกิจกรรมที่ให้ผู้ต้องขังสามารถระบายความรู้สึกเพื่อลดความกดดันและความฟุ้งซ่านลง ตลอดจนส่งเสริมด้านการศึกษาเพื่อประโยชน์ในการปรับเปลี่ยนทัศนคติและทำให้ระดับคุณภาพชีวิตที่สูงขึ้น ผลก็คือ เกิดความมีศักดิ์ศรีของตนเอง ทำให้มีความละเอียดและเกรงกลัวต่อการกระทำผิด ตลอดจนเพื่อให้ผู้ต้องขังสามารถเลี้ยง ตัวเองและครอบครัวได้ นอกจากนี้ควรจัดหาสถานที่ที่เหมาะสมและเป็นเอกเทศของการดำเนินงานเกี่ยวกับโปรแกรمدังกล่าว รวมถึงการจัดหาบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการให้คำปรึกษา เช่น นักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยา เป็นต้น ตลอดจนพัฒนาองค์ความรู้แก่เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบโปรแกรمدังกล่าว เพื่อให้การดำเนินงานเกิดประสิทธิภาพสูงสุด

The objectives of this thesis are to learn about "Attitudes of Sex Offenders to the Rehabilitation Program : A Case Study of Nakorn Pathom Central Prison", behavior before and after entering the program as well as to find the way of developing the rehabilitation program more effectively. This thesis is a survey research which requires the qualitative and quality studies. Questionnaires and in-depth interviews are used as tools for collecting data. The samples of this research are the prisoners who were convicted of rape, gang, and child custody incitement offence, sentenced to be in prison and also participated in the rehabilitation program which has been set 2 courses at the Nakorn Pathom Central Prison. The questionnaires were replied by 50 prisoners, whereas 5 samples had the in-depth interviews, including 1 relative of the former prisoner who have already passed the rehabilitation program. To gather data, the researcher drew the conclusions from informal interviews and used the interpretative approach in analysis in order to learn more about the rehabilitation program and how the sexual prisoners changed their behavior. Additionally, SPSS/PC program was used for analyzing data from questionnaires while statistics were analyzed into the percentage, presenting in forms of tables with the descriptions.

The results indicated that the samples were 21-30 years old when they committed the crime. They were single, finished only the elementary school, and were convicted of child custody incitement offence and most of them worked as the laborers. In terms of the rehabilitation program, the officer, taking the responsibility for this program thought that the activities of the program were appropriate for sexual prisoners. Every prisoner learned and gained the valuable ideas through those activities. That helped the prisoners to realize their guilt and to understand their behavior more. Before finishing the program, every sexual prisoners were evaluated behavior and mental health by psychologists. Moreover, the sexual prisoners agreed that this program enabled them to help changing their behavior. It caused them to be more patient and responsible than before and the most useful activity was talking to the sex offense victims because it helped them realizing what they did wrong and trying to change their

lives in the better way. In other words, the sexual prisoners were sympathized with those victims and felt ashamed of what they did. Furthermore, the sexual prisoners also received the good advice from the officers who took care of this program. That led them to have goals in their lives. The relative of one former prisoner also commented that the prisoner's attitude was really changed after participating in the rehabilitation program. He became more responsible, trying to support his family, and planning to study. In terms of the problems and obstacles of the rehabilitation program, the sexual prisoners thought that places, periods of the program, activities, instruments, and officers were appropriate.

In terms of the suggestion, the researcher thinks that the sexual prisoners are at the working age and do not receive the good education; thus, the Nakorn Pathom Central Prison should provide the activity that helps the sexual prisoners releasing their pressure and stress along with educational support so that they can change their attitudes and have the better quality of lives. They also gain their self-esteem, feel ashamed and afraid of what they did, and find the ways to earn their living for themselves and their families. To develop the rehabilitation program more effectively, this program should be set in the suitable places with the private space and have the counselors such as the social work officers and psychologists along with the training for the officers who take care of this program.